

Sygn. akt I C 570/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę kwoty 10090,00 złotych

- I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę 10090,00 (dziesięć tysięcy dziewięćdziesiąt złotych 00/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 10000,00 zł od dnia 9 listopada 2013 roku i od kwoty 90,00 zł od dnia 21 maja 2014 roku,
- II. dalej idące powództwo w części dotyczącej odsetek oddala,
- III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2867,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,
- IV. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1907,87 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, od których obowiązku uiszczenia powód był zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód M. Z. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 10 090,- zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 10000,- zł od dnia 22 lutego 2013 r. i od kwoty 90,- zł od dnia wytoczenia powództwa, w tym 10 000,- zł tytułem zadośćuczynienia i 90,- zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty konsultacji neurologicznej oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu (...)r. w S. doszło do kolizji drogowej, w którym poszkodowany został powód. W wyniku zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa oraz powierzchownego urazu powłok głowy. Powód otrzymał zalecenie noszenia kołnierza szyjnego oraz przyjmowania leków przeciwbólowych, a także udania się do poradni urazowo – ortopedycznej. Z powodu długiego okresu oczekiwania na wizyty refundowane w ramach NFZ, powód korzystał z prywatnych konsultacji specjalistycznych neurochirurga i ortopedy, a także neurologa. Ortopeda rozpoznał u powoda skręcenie kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym szyjno – barkowym prawym i zalecił fizyko i kinezoterapię kręgosłupa C i barku. Natomiast neurolog stwierdził u powoda skrzywienie głowy do barku prawego, wzmożone napięcie mięśni przykarkowych po prawej z bolesnością uciskową po prawej i ograniczeniem zwrotu głowy, z ograniczeniem bólowym odwodzenia prawej kończyny górnej w stawie barkowym. Neurolog zalecił przyjmowanie leków oraz skierowała powoda na zabiegi fizjoterapeutyczne, masaże i kinesiotaping. Cykl zabiegów powód odbył od 23 grudnia 2013r. do 9 stycznia 2014r. za konsultację neurologiczną w dniu 2 grudnia 2013r. powód zapłacił

90,- zł. Powód przed wypadkiem nie chorował ani nie wymagał leczenia specjalistycznego. W następstwie wypadku i doznanych urazów powód odczuwał bóle kręgosłupa szyjnego i ograniczenia jego ruchomości, ból i zawroty głowy, drętwienie kończyny górnej prawej, ból i ograniczenie ruchomości w obrębie stawu barkowego prawego. Dolegliwości te wywołały u powoda poczucie dyskomfortu fizycznego i psychicznego, konieczność leczenia i kilkumiesięcznej zmiany trybu życia. Powód jest osobą młodą (...) lat) w następstwie tego zdarzenia musiał przerwać uprawianie sportów, takich jak jazda na rowerze, sporty siłowe. Obecnie powód zażywa leki przeciwbólowe doraźnie, w razie wystąpienia dolegliwości bólowych karku i głowy. Jednocześnie po zdarzeniu ujawniły się u powoda niepokojące objawy ze strony psychiki polegające na lęku przed jazdą samochodem, nawracające sny dotyczące zdarzenia, stany zdenerwowania w razie konieczności poruszania się pojazdem. Szkada została zgłoszona pismem z dnia 19 września 2013r., zaś dopiero pismem z dnia 9 października 2013r. strona pozwana potwierdziła przyjęcie zgłoszenia. Decyzją z dnia 28 października 2013r. strona pozwana odmówiła przyjęcia odpowiedzialności za szkodę powoda.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda, zarzucając że zgłoszone roszczenie jest nieuzasadnione i nieudowodnione. Strona pozwana zakwestionowała twierdzenia powoda, jakoby w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał on obrażeń ciała skutkujących obowiązkiem pozwanej wypłaty zadośćuczynienia. Pozwana podniosła, że z okoliczności faktycznych wynika, że do zdarzenia doszło w wyniku kolizji stycznej, w czasie której nie doszło do uderzenia samochodów, a jedynie do styku powierzchni powodujących nieznaczną deformację poszycia prawej strony F.. Wjechanie na nierówne pobocze spowodowało dodatkową deformację felgi prawego koła. Nie stwierdzono uszkodzeń elementów konstrukcyjnych. Zdaniem pozwanej wyklucza to zaistnienie sił bezwładnościowych, które mogły spowodować przemieszczenie się kierowcy pojazdu względem wnętrza, wobec czego nie mogły zaistnieć warunki obrażeń struktur anatomicznych ciała u powoda. W związku z tym deklarowane przez powoda subiektywne dolegliwości nie potwierdzone badaniami RTG ani opisami stanu klinicznego nie uzasadniają przyznania zadośćuczynienia. Ponadto pozwana zarzuciła, że roszczenie powoda jest wygórowane. Zdanie pozwanej niewiarygodne jest, aby kolizja tak nieznacznych rozmiarów spowodowała i dorosłego mężczyzny urazy o charakterze psychicznym. Z tych samych przyczyn pozwana zakwestionowała roszczenie powoda o zwrot kosztów konsultacji neurologicznej. Ponadto pozwana wskazała, że roszczenie odsetkowe obejmuje okres sprzed zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...)w S. kierujący samochodem osobowym marki A. (...)o nr rej. (...)nie zachował należytej ostrożności w następstwie, czego doszło do kolizji drogowej z pojazdem powoda marki F. (...)o nr rej. (...). Kierujący pojazdem marki A. (...)przyznał się do spowodowania kolizji drogowej i sporządził na tę okoliczność pisemne oświadczenie. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W miejscu zdarzenia droga była wąska. Sprawca szkody jechał w przeciwnym kierunku względem powoda i na zakręcie przekroczył linię swojego pasa ruchu, doprowadzając do otarciowego kontaktu z pojazdem powoda. W wyniku tego zderzenia stycznego powód utracił kontrolę na pojazdem, wpadł do przydrożnego rowu i uderzył znajdujący się tam kamienny murek. W pojeździe powoda uszkodzony został zderzak po stronie lewej, a także – wskutek uderzenia – w kamienny murek prawy bok pojazdu, w tym nadkole i całkowicie zniszczona została felga w prawym przednim kole. Strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe.

Wskutek zderzenia M. Z.doznał urazu barku i kręgosłupa szyjnego (miał zapięte pasy). Bezpośrednio po zdarzeniu powód nie odczuwał dolegliwości, z miejsca zdarzenia wrócił uszkodzonym pojazdem sam do domu (była to nieznaczna odległość). Po kilku godzinach, gdy emocje i stres zaczęły ustępować u powoda wystąpiły dolegliwości – bóle i zawroty głowy, ból szyi i barku. Powód poprosił kuzyna, żeby zawiózł go do S.w P., tam w dniu (...) był konsultowany w Oddziale Ratunkowym, gdzie wykonano niezbędne badania diagnostyczne rtg. kręgosłupa szyjnego oraz TK głowy, przeprowadzono konsultację lekarską. Powód nie był hospitalizowany, zalecono jednak wizytę kontrolną w poradni urazowo – ortopedycznej. W wyniku badań u powoda rozpoznano skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz powierzchowny uraz powłok głowy. Zalecono noszenie kołnierza szyjnego oraz przyjmowanie leków przeciwbólowych Ketonal. Kołnierz powód kupił w szpitalu i nosił przez 4 tygodnie, później powód zakładał kołnierz okresowo w razie nasilenia dolegliwości bólowych. Powód cierpiał z powodu bólów i zawrotów

głowy, mrowienia i drętwienia palców dłoni, zaburzenia snu. Powód kontynuował leczenie u ortopedy i neurologa. Powód odbył rehabilitację w sanatorium w K.w systemie ambulatoryjnym. Na zabiegi dojeżdżał ze S. do K.przez ok. 10 dni, zawoził go kolega. Ból w pierwszym okresie leczenia był intensywny i częsty, nasilał się po każdym, nawet niewielkim wysiłku np. schyleniu się, gwałtownym ruchu szyją, przy obracaniu głowy, powód miał znacznie ograniczoną ruchomość barku. Po wykonaniu przez neurologa zastrzyku, przykurcz mięśni ustąpił. Powód do chwili obecnej odczuwa skutki zdarzenia. W razie nasilania dolegliwości zażywa leki przeciwbólowe. Leczenie zakończył w styczniu 2014 r. Powód poniósł koszty konsultacji neurologicznej w kwocie 90,- zł.

Przed wypadkiem powód prowadził aktywne życie towarzyskie, jeździł na rowerze, chodził na siłownię, obecnie nie jest zalecane, żeby wykonywał tego rodzaju wysiłek fizyczny. Powód przed wypadkiem miał zaplanowany wyjazd do N. do pracy, przez ten wypadek plany musiały ulec zmianie. Obecnie powód prowadzi własną działalność gospodarczą.

Powód mieszka z mamą i młodszym bratem. W czasie leczenia, w związku z dolegliwościami bólowymi, nie mógł wykonywać wielu czynności życia codziennego, pomagała mu mama.

Dowód:

- przesłuchanie powoda k. 65;
- zeznania świadka T. Z. k. 64;
- karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 8;
- skierowania do poradni specjalistycznych k. 9,10;
- informacja ortopedy dla lekarza kierującego k. 11;
- informacja neurologa dla lekarza kierującego k. 12;
- zaświadczenie o konsultacji ortopedycznej k. 13;
- Karta informacyjna neurologa i recepta k. 14 i 15;
- Skierowanie na rehabilitację k. 16;
- Skierowanie na zabiegi wraz z kartą zabiegową k. 17 – 18;
- rachunek nr (...) k. 19.

U powoda M. Z. w badaniu neurologicznym i ortopedycznym rozpoznano:

1. Stan po złamaniu kości przedramienia lewej kończyny górnej (w wieku (...) lat);
2. Stan po wypadku komunikacyjnym w dniu (...) r. z urazem głowy i kręgosłupa, bez utraty przytomności:
 - a) stan po urazie głowy, bez utraty przytomności, ze stresem pourazowym, z pobołowaniem głowy;
 - b) stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa – z zespołem bólowym szyjnym pourazowym, z ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową parestetyczną prawostronną;
3. Nadciśnienie tętnicze z zespołem bólów głowy.

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powoda oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono, że w wypadku komunikacyjnym z dnia (...)r. powód doznał obrażeń

wykazanych w pkt 2 rozpoznania. W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda M. Z. w związku z wypadkiem z dnia (...) r. wynosi 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym:

- stan po urazie głowy, bez utraty przytomności, z przebyłym stresem pourazowym, aktualnie bez następstw – 0% uszczerbku na zdrowiu;
- stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa, z zespołem bólowym szyjnym pourazowym, z ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową parastetyczną prawostronną – 5 % (poz. 89a, 94a) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; (według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.).

Wypadek komunikacyjny, w którym uczestniczył powód w dniu (...) r. skutkuje w chwili obecnej bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie prawej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V). Dolegliwości te szczególnie jak podaje powód nasilają się przy zmianach pogodowych, przy niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają go do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego. Z powodu przebytego urazu mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość. Odbyte przez powoda konsultacje m.in. neurologiczna były zasadne.

W związku z wypadkiem z dnia (...) powód nie doznał trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Bezpośrednio po wypadku i później występowały u powoda jedynie uczucie dyskomfortu psychicznego i złe samopoczucie.

Dowód:

- opinia biegłych specjalistów z zakresu ortopedii oraz neurologii k. 78 – 80;
- opinia biegłego z zakresu psychiatrii k. 82 – 86.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości co do roszczenia głównego oraz w zasadniczej części co do należności odsetkowych.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu (...) r. kolizji drogowej, w wyniku której sprawca, nie zachowując należytej ostrożności doprowadził do stycznego zderzenia z pojazdem powoda, w wyniku którego pojazd powoda wjechał do przydrożnego rowu i uderzył w znajdujący się tam kamienny murek. Strony nie kwestionowały także okoliczności związanych z tym zdarzeniem, a przede wszystkim faktu, że sprawcą zajścia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę w mieniu wywołaną przedmiotowym zdarzeniem i wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie, odmawiając wypłaty zadośćuczynienia z argumentacją, że niemożliwym jest, aby w tak niegroźnej kolizji drogowej powód mógł doznać uszczerbku na zdrowiu. Spór między stronami dotyczył ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia adekwatnego do skutków tego zdarzenia dla życia i zdrowia powoda oraz stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu pozostającego w związku przyczynowym z tym zdarzeniem.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art.

822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnym zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 1 września 2013 r. Zdaniem strony pozwanej powód nie doznał wskutek tego zdarzenia uszczerbku na zdrowiu i w związku z tym zadośćuczynienie mu się nie należy.

W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z kolizją drogową z dnia (...). wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego mając na uwadze stwierdzone w dokumentacjach medycznych skutki wypadku, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii oraz psychiatrii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych, opinie te nie były kwestionowane przez strony postępowania. Biegli w opinii rzeczowo odnieśli się do zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną w toku postępowania, wskazując które ze stwierdzonych u powoda schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia (...), a które były od niego niezależne. Podkreślić należy, że biegli z zakresu ortopedii i neurologii ustalili u powoda 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Opinie biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, ponadto po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego i badań ortopedycznego i neurologicznego powoda. Biegli wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość. Biegli wskazali chronologię stwierdzonych u powoda schorzeń i dokonali rozgraniczenia, które z tych schorzeń pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia (...), a które są od niego niezależne, gdyż wynikają z innych zdarzeń lub są wyrazem samoistnych zmian chorobowych.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 10 000,- zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w 5 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już ponad rok, odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu prac wysiłkowych,

zadośćuczynienie w wysokości 10 000,- zł jest odpowiednie i powinno zrehabilitować powodowi doznane cierpienia. Mając na uwadze, że powód doznał 5 % uszczerbku na zdrowiu, kwota 10 000,- zł zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpienia i zrehabilituje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia M. Z.. Podkreślić należy, że powód w chwili zdarzenia miał zaledwie (...)lat, był całkowicie zdrowym i sprawnym fizycznie młodym mężczyzną, uprawiał sporty, w tym siłkownię (siłownia). Wypadek komunikacyjny, w którym uczestniczył powód w znacznym zakresie wpłynął na dotychczasowe życie powoda, musiał on przez długi okres leczenia wycofać się z życia towarzyskiego, zaprzestał uczęszczania na siłownię. Musiał także zmienić plany zawodowe, gdyż przed wypadkiem zamierzał wyjechać do pracy do N.. Konieczność leczenia urazów związanych z wypadkiem całkowicie uniemożliwiła powodowi realizację tych planów. Z tych też względów, mając na uwadze ustalony stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i niepomysłne rokowania na przyszłość co do poprawy stanu zdrowia powoda, Sąd uwzględnił w całości jego żądanie o zadośćuczynienie.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Skoro strona pozwana w dniu 9 października 2013r. potwierdziła zgłoszenie szkody, termin wymagalności roszczeń odszkodowawczych powoda upłynął więc w dniu 8 listopada 2013r., a zatem od dnia 9 listopada 2013r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powodowi świadczenia z tytułu zadośćuczynienia. Zauważyć należy, że powód w pozwie (prawdopodobnie skutek omyłki pisarskiej), wskazał że odsetki od roszczenia o zadośćuczynienie powinny być naliczane od 22 lutego 2013r. W uzasadnieniu pozwu data ta została zweryfikowana na 9 listopada 2013r. Sąd jednak związany był żądaniem pozwu, w związku z czym sformułowane w pozwie żądanie odsetek ustawowych za okres od 22 lutego 2013r. do 9 listopada 2013r. podlegało oddaleniu.

Sąd uznał za uzasadnione także żądanie powoda o odszkodowanie z tytułu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 90,- zł udokumentowanych rachunkiem za przeprowadzoną konsultację neurologiczną. Zasadność skorzystania przez powoda z pomocy specjalistów z zakresu neurologii została potwierdzona również w opinii biegłego. Zważywszy, że roszczenie to zgłoszone zostało dopiero w pozwie, w ocenie Sądu odsetki ustawowe od tej kwoty naliczać można dopiero od dnia doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 455 k.c. i art. 481§ 1 k.c. Z tego też względu zasądzono na rzecz powoda kwotę 90,- zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21 maja 2014r. tj. od dnia odręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej. Dalej idące powództwo w części dotyczącej odsetek ustawowych liczonych od kwoty 90,- zł tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Na koszty te składały się zgodnie ze spisem wynagrodzenie pełnomocnika 2400,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, koszty stawiennictwa pełnomocnika na rozprawie 150,- zł, opłata sądowa od pozwu 300,- zł, łącznie 2867,00 zł. Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r., nr 1025 t.j) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku, wyłożoną tymczasowo kwotą 1907,87 zł, na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych sądowych oraz częścią opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia których powód został częściowo zwolniony.